

Statsorgan, som udøvede en stadig Kontrol med Handelen med de vigtigste Levnedsmidler, kunde Spørgsmaalet om Tilgangen og Priserne paa Levnedsmidler behandles betydeligt mere effektivt, end det hidtil havde været Tilfældet.

Kommissionen foreslaar derfor Oprettelsen af et Levnedsmiddelraad, »Food Councils, direkte sorterende under Board of Trade, og med den Opgave at følge Markedet for Fødemidler, udsende periodiske Publikationer og udstede Advarsler om truende Knaphed. Det er ikke dermed Meningen at oprette et nyt Departement, men et Organ, der ved at repræsentere saavel økonomiske, finansielle, administrative som Forbruger-Interesser, skulde kunne vinde Almenhedens Tillid og Forretningsverdenens Agtelse.

Raadet foreslaas derfor at skulle bestaa af 12 paa fire Aar valgte Medlemmer med en af Kongen paa Handelsministerens Indstilling udnævnt livsvarig lønnet Formand, der ikke maatte have anden Beskæftigelse. Tre Medlemmer skal repræsentere henholdsvis Sundhedsministeriet, Landbrugsministeriet og Ministeren for Skotland, medens de øvrige skal repræsentere Handelen, Forbrugerne og lokale Myndigheder.

Raadets vigtigste Opgave skulde — som allerede nævnt — være den at overvaage Prisbevægelsen og Handelen iøvrigt, for saa vidt angaar Hvede, Mel, Brød og Kød, og eventuelt senere andre Fødevarer, og om Resultatet af disse Undersøgelser fra Tid til anden at afgive Rapport.

Kommissionen kom ligeledes ind paa Spørgsmaalet om Truster og Karteller. Med Hensyn til den Magt, som gennem saadanne Sammenslutninger lægges i et mindre Antal Personers Hænder, forekom det Kommissionen, at Tiden nu var inde for Oprettelsen af et Organ med Beføjelse til at undersøge Truster og Karteller. Kommissionen tvivlede om, at den offentlige Mening vil føle sig beroliget, førend Staten har bevæbnet sig selv med nødvendige Beføjelser for at kunne gribe ind mod antisociale Handlinger fra Monopoler, Truster og Karteller, der paalægger utilbørligt høje Priser paa de Ydelser, de giver, eller som undertrykker Konkurrencen hovedsagelig i den Hensigt at opretholde eller forøge sin egen Gevinst. Faren for Misbrug af en monopolistisk Sammenslutning var imidlertid ikke begrænset til Fødemidler alene, og det vilde derfor efter Kommissionens Mening være uklogt at oprette et specielt Organ for kraftig Indgriben mod antisociale Tendenser indenfor denne Branche og ikke samtidigt mod andre.

Det faldt imidlertid udenfor Kommissionens Opgave i Detailler at foreslaa et Organ for Kontrol med Truster og Karteller i al Almindelighed, men den henviser i saa Henseende til den af »Committee on Trusts« i 1919 afgivne, tidligere refererede Betænkning.

Saa længe en almindelig Antitrust-Lovgivning savnes, skulde det af Kommissionen foreslaaede Levnedsmiddelraad dog ikke helt være uden Beføjelse til at undersøge Næringsdrivendes Regnskaber. Skulde Raadet ved sine Undersøgelser komme til det Resultat, at en Person, Firma eller Sammenslutning foretager Operationer, der strider imod den almene Interesse, kan Raadet anmode vedkommende om at ændre sin Fremgangsmaade, ligesom det om fornødent kan udstede Instruktioner, som vedkommende Person, Firma eller Sammenslutning skal følge. Hvis en saadan Henstilling eller Instruktion ikke efterkommes, skal Raadet afgive en Rapport til Præsidenten for Board of Trade, som derefter forelægger Sagen for Parlamentet. Kommissionen er af den Opfattelse, at der derigennem vil være skabt et tilstrækkelig stærkt Middel til i de fleste Tilfælde at faa de paagældende Personer, Firmaer eller Sammenslutninger til at følge Raadets Henstillinger.

Det er endnu uvist, om Regeringen vil forelægge noget Lovforslag. Efter hvad der foreligger oplyst, skal Kabinettet imidlertid være af den Anskuelse, at et Raad som det foreslaaede vilde være til Nytte ved Prisundersøgelser og Udsendelser af Oplysninger til Vejledning for Forbrugerne m. v., og derfor formentlig ville gøre et Forsøg med Opret-